

KLIMATY

ŚW. ANNY

Nr 818/3 listopada 2024 ISSN 2080-0010

XXXI Niedziela zwykła

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

Pwt 6, 2-6

Czytanie z Księgi Powtórzonego Prawa: Mojżesz powiedział do ludu: «Będziesz się bał Pana, Boga swego, zachowując wszystkie Jego nakazy i prawa, które ja tobie rozkazuję wypełniać, tobie, twym synom i wnukom, po wszystkie dni życia twego, byś długo mógł żyć. Słuchaj, Izraelu, i pilnie tego przestrzegaj, aby ci się dobrze powodziło i abys się bardzo rozmnożył, jak ci przyrzekł Pan, Bóg ojców twoich, że ci da ziemię opływającą w mleko i miód. Słuchaj, Izraelu, Pan jest naszym Bogiem – Pan jedynie. Będziesz więc miłował Pana, Boga twego, z całego swego serca, z całej duszy swojej, ze wszystkich swych sił. Pozostaną w twym sercu te słowa, które ja ci dziś nakazuję».

Oto słowo Boże

PSALM RESPONSYJNY

Ps 18 (17), 2-3a. 3b-4. 47 i 51ab

Miłuję Ciebie, Panie, Mocy moja

Miłuję Cię, Panie, Mocy moja, Panie, Opoko moja i Twierdzo, mój Wybawicielu.

Boże, Skąło moja, na którą się chronię, Tarczo moja, Mocy zbawienia mego i moja Obrono.

Wzywam Pana, godnego chwaly, i wyzwolony będę od moich nieprzyjaciół.

Niech żyje Pan, niech będzie błogosławiona moja Opoka, niech będzie wywyższony mój Bóg i Zbawca.

Ty dałeś wielkie zwycięstwo królowi i łaską obdarzyłeś Dawida, Twego pomazańca.

DRUGIE CZYTANIE

Hbr 7, 23-28

Czytanie z Listu do Hebrajczyków: Wielu było kapłanów poprzedniego Przymierza, gdyż śmierć nie zezwalała im trwać przy życiu. Ten właśnie, ponieważ trwa na wieki, ma kapłaństwo nieprzemijające. Przeto i zbawiać na wieki może całkowicie tych, którzy przez Niego przystępują do Boga, bo wciąż żyje, aby się wstawiać za nimi.

Takiego bowiem potrzeba nam było arcykapłana: świętego, niewinnego, nieskalanego, oddzielnego od grzeszników, wywyższonego ponad niebiosy, takiego, który nie jest zobowiązany, jak inni arcykapłani, do składania codziennej ofiary najpierw za swoje grzechy, a potem za grzechy ludu. To bowiem uczynił raz na zawsze, ofiarując samego siebie. Prawo bowiem ustanawiało arcykapłanami ludzi obciążonych słabością, słowo zaś przysięgi, złożonej po nadaniu Prawa, ustanawia arcykapłanem Syna doskonałego na wieki.

Oto słowo Boże

AKLAMACJA

J 14, 23

Jeśli Mnie kto miłuje, będzie zachowywał moją naukę, a Ojciec mój umiłuje go i przyjdziemy do niego.

EWANGELIA

Mk 12, 28b-34

Słowa Ewangelii według Świętego Marka: Jeden z uczonych w Piśmie podszedł do Jezusa i zapytał Go: «Które jest pierwsze ze wszystkich przykazań?» Jezus odpowiedział: «Pierwsze jest: „Słuchaj, Izraelu, Pan Bóg nasz jest jedynym Panem. Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą, całym swoim umysłem i całą swoją mocą”. Drugie jest to: „Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego”. Nie ma innego przykazania większego od tych». Rzekł Mu uczoney w Piśmie: «Bardzo dobrze, Nauczycielu, słusznie powiedziałaś, bo Jeden jest i nie ma innego prócz Niego. Miłować Go całym sercem, całym umysłem i całą mocą i miłować bliźniego jak siebie samego znaczy daleko więcej niż wszystkie całopalenia i ofiary». Jezus, widząc, że rozumnie odpowiedział, rzekł do niego: «Niedaleko jesteś od królestwa Bożego». I nikt już nie odważył się Go więcej pytać.

Oto słowo Pańskie

W Klimatach:

Św. kard. Karol Boromeusz
- wzór pasterza 2

Ks. Jan Czerechowski 1859-1860. 3

Jak Pomagać
Duszom Czyśćcowym? 3

Nabożeństwa w pierwszy
poniedziałek, wtorek, środę
i czwartek miesiąca listopada br. 4

MODLITWA RÓŻAŃCOWA

wspólnot parafialnych
w listopadzie br.

za dusze w czyśćcu cierpiące

Pon. 16.30 - Koła Żywego Różańca

Wt. 18.30 - Odnowa w Duchu
Świętym

Śr. 18.30 - Miłosierdzie Boże

Czw. 18.30 - Bractwo Adoracyjne

Pt. 12.30 - Legion Maryi

Sob. 7.30 - Koła Żywego Różańca

Nied. 14.00 - wszystkie wspólnoty

KOMENTARZ

W codziennym życiu zobowiązani jesteśmy do przestrzegania ogromnej ilości przepisów. Zostały one zawarte w wielu kodeksach prawa, ustawach, rozporządzeniach itp. Wypełniamy je mniej lub bardziej świadomie.

Na pytanie uczonego w Piśmie Jezus odpowiada jednoznacznie. Wybiera spośród 613 przykazań zawartych w Prawie Ludu Wybranego tylko dwa: przykazanie miłości Boga i bliźniego. One bowiem stanowią fundament uczciwego i dobrego życia.

Ks. dr Waldemar R. Macko

Wspomnienie św. Karola Boromeusza

Na Starych Powązkach znajduje się kościół pod wezwaniem św. Karola Boromeusza, którego początki sięgają końca XVIII wieku. Wezwanie to nadano na cześć świętego Karola Boromeusza, gorliwego reformatora Kościoła i obrońcy ubogich, który zasłynął w XVI wieku jako kardynał i arcybiskup Mediolanu. Budowa świątyni wiąże się z niezwykłym wydarzeniem z 3 listopada 1771 roku, kiedy konfederaci barscy uprowadzili króla Stanisława Augusta Poniatowskiego i wywieźli go za miasto. Już następnego dnia – nieopodal Powązek, we wspomnienie św. Karola Boromeusza – król, pozostawiony z porywaczem Janem Kuźmą, zdołał przekonać go do swojego uwolnienia. Ten niezwykły akt, uznany za symbol opieki św. Karola, został upamiętniony nadaniem wezwania świątyni na Starych Powązkach jego imieniem.

Św. kard. Karol Boromeusz - wzór pasterza.

„Wszystko, co czynicie, niech się dokonuje w miłości” - mawiał św. Karol Boromeusz. Bez cienia wątpliwości można powiedzieć, że w tym zdaniu wyraża się cała Ewangelia Chrystusowa. Jednocześnie stanowi ono motto życia i działalności św. Karola Boromeusza, którego Kościół liturgicznie wspomina 4 listopada.

Młody kardynał

Przyszło mu żyć w trudnych dla Kościoła czasach: zepsucia moralnego pośród duchowieństwa oraz reakcji na to zjawisko - reformacji i walki z nią. Karol Boromeusz urodził się w 1538 r. na zamku Arona w Longobardii. Ukończył studia prawnicze. Był znawcą sztuki. W wieku 23 lat, z woli swego wuja - papieża Piusa IV, na drodze nepotyzmu został kardynałem i arcybiskupem Mediolanu, lecz święcenia biskupie przyjął 2 lata później. Ta nominacja, jak się później okazało, była „błogosławioną”.

Kiedy młody Karol Boromeusz zostawał kardynałem i przyjmował sakrę biskupią, w ostateczną fazę obrad wchodził Sobór Trydencki (1545-63). Wyzaczył on zdecydowany zwrot w historii świata chrześcijańskiego. Sprecyzowano wówczas liczne punkty nauki i dyscypliny, m.in. zreformowano biskupstwo, określono warunki, jakie trzeba spełnić, aby móc przyjąć święcenia, zajęto się (głównie przez polecenie tworzenia seminariów) lekceważoną często formacją kapłańską, zredagowano katechizm dla nauczania ludu Bożego, który nie był systematycznie pouczany. Sobór ten miał liczne dobroczynne skutki. Pozwolił m.in. zacieśnić więzy, jakie powinny łączyć papieża ze wszystkimi członkami Kościoła.

Jednak, aby decyzje były skuteczne, trzeba je umieć wcielić w życie. Temu głównie zadaniu poświęcił życie młody kard. Boromeusz. Od momentu objęcia diecezji jego dewiza zarwała się w dwóch słowach: modlitwa i umartwienie. Mimo młodego wieku, nie brakowało mu godności.

W 23. roku życia nie uległ pokusie władzy i pieniądza, żył ubogo jak mnich.

Kard. Boromeusz był przykładem biskupa reformatora - takiego, jakiego pragnął Sobór. Aby uświadomić sobie ogrom zadań, jakie musiał podjąć Karol Boromeusz, trzeba wspomnieć, że jego diecezja liczyła 53 parafie, 45 kolegiat, ponad 100 klasztorów - w sumie 3352 kapłanów diecezjalnych i 2114 zakonników oraz ok. 560 tys. wiernych. Na jej terenie obsługiwano 740 szkół i 16 przytułków. Kardynał przeżył liczne konflikty z władzami świeckimi, jak i z kapłanami i zakonnikami. Jeden z mnichów chciał go nawet zabić, gdy ten modlił się w prywatnym oratorium.

Kard. Boromeusz był prawdziwym pastorem owczarni Pana, dlatego poznawał ją bardzo dokładnie. Ze skromną eskortą odbywał liczne podróże duszpasterskie. W parafiach szukał kontaktu z ludnością, godzinami sam spowiadał, głosił Słowo Boże, odprawiał Mszę św. Jego prostota i świętość pozwoliły mu zdobywać kolejne dusze.

Soborowy reformator

Wprowadzając w życie reformy Soboru Trydenckiego, kard. Boromeusz w sumie przeprowadził 13 synodów diecezjalnych i 5 prowincjalnych. Jednym z wielkich niedomagań duchowieństwa diecezjalnego była wówczas jego niewiedza. Stąd w 1564 r. Kard. Boromeusz otworzył w Mediolanie Wyższe Seminarium Duchowne, a w kilku miejscowościach niższe seminaria. Ich prowadzenie zlecił Oblatom św. Ambrożego. Wspierał zakony, dla świeckich zakładał bractwa. Szczególnie popierał Bractwo Nauki Chrześcijańskiej, którego celem było nauczanie dzieci (było ono zaczątkiem nowożytnych katechetów).

Kiedy obejmował diecezję jako arcybiskup Mediolanu, jej stan religijny był żalospny, tak w odniesieniu do duchowieństwa, jak i świeckich. Kiedy umierał, diecezja była już wzorem dla całego chrześcijańskiego świata. Jego dzieło rozbiły takim blaskiem, iż można było stwierdzić: „Reforma Kościoła była córką reformy mediolańskiej”.

Wzór biskupa pasterza

Kardynał nie tylko był zatroskany o formację wiernych świeckich, ale także kładł ogromny nacisk na właściwą formację duchownych. Przypominał swoim współpracownikom w kapłaństwie: „Jesteś duszpasterzem? Nie chciej z tego powodu zaniedbywać siebie samego i nie udzielaj się tak bardzo wokoło, aby dla ciebie nic już nie zostało. Masz bowiem pamiętać o duszach, którym przewodzisz, ale nie tak, abyś zapomniał o swojej własnej”.

W poczuciu głębokiej odpowiedzialności przed Bogiem za powierzoną mu owczarnię, w jednym z kazań powiedział: „Biskup to człowiek, który powinien zaprzeczyć się samego siebie, umartwić swoje ciało i swoją wolę.”

Kard. Boromeusz był prawdziwym pastorem owczarni Pana, dlatego poznawał ją bardzo dokładnie. Ze skromną eskortą odbywał liczne podróże duszpasterskie. W parafiach szukał kontaktu z ludnością, godzinami sam spowiadał, głosił Słowo Boże, odprawiał Mszę św. Jego prostota i świętość pozwoliły mu zdobywać kolejne dusze.

Jeśli biskup będzie pierwszy w niesieniu krzyża, wtedy będzie mógł im rzec wraz z Chrystusem: «Czyńcie to, co Ja czynię...» (Z homilii św. Karola, 15 lipca 1584 r.)

Kiedy jesienią 1575 r. w Mediolanie pojawiła się dżuma, Karol Boromeusz, nie bacząc na niebezpieczeństwo zarażenia się, oddał się bez reszty biednym chorym, opatrując ich i służąc posługą sakramentalną. W zimie, na przełomie 1575/76 r. pozbawił swój pałac wszelkich tkanin, aby mogły służyć nieszczęśliwym jako okrycia. Nakazał stałe modlitwy oraz pokuty dla wyproszenia kresu zarazy. W styczniu 1576 r., kiedy epidemia zdała się ustawać, Arcybiskup zorganizował wielką procesję wynagradzającą, samemu idąc na jej czele boso. Wiosną 1577 roku zaraza ustała. W samym tylko Mediolanie zmarło 13 tys. osób, a w jego okolicach - 8 tys.

Śmierć z wyczerpania

Nadludzka praca, niezwykle umartwienia, niedostateczne wyżywienie, brak snu - to wszystko spowodowało wyczerpanie organizmu kard. Boromeusza. W rezultacie w październiku 1584 r. Arcybiskupa Mediolanu zaatakowała gorączka. 2 listopada tegoż roku podjął wizytację szwajcarskiego górskiego kantonu w diecezji Tessin, gdzie pragnął otworzyć seminarium. Niestety, w czasie tej wizyty zasłabł i musiał powrócić do Mediolanu. Następnego nocy, 3 listopada 1584 r., zmarł, całkowicie wyczerpany, w wieku 46 lat.

Ciało św. Karola spoczywa w krypcie katedry mediolańskiej w kryształowej trumnie pod ołtarzem głównym. W 1610 r. papież Paweł V ogłosił Karola świętym. W ikonografii przedstawiany jest w stroju kardynalskim lub biskupim.

*Ks. Paweł Staniszewski
Niedziela łowicka 44/2005*

Ksiądz Jan Czerechowski 1859 - 1860.

Ksiądz Jan Czerechowski po święceniach kapłańskich został wikariuszem w parafii św. Anny w podwarszawskim Piasecznie. Z Piaseczna został przeniesiony do Łowicza, gdzie pełnił obowiązki sekretarza kapituły kolegiackiej. W 1859 r. powrócił w okolice Warszawy, do Wilanowa, gdzie w parafii św. Anny – naszej parafii, pełnił obowiązki administratora.

Strony rodzinne

Mały Janek, przyszły ksiądz, urodził się we wsi Zubole, należącej do parafii Piotra i Pawła w Trzciannem (ówczesna Gubernia Grodzieńska), dziś jest to miejscowość w powiecie Mońki, województwie Podlaskim, malowniczo położona tuż przy granicy Biebrzańskiego Parku Narodowego. Jak mówi pani Teresa Rafalko, sołtys wsi Zubole, w miejscowości tej mieszka około 400 osób. Część z nich pracuje z dala od domu, czy to w innej części Polski, czy poza jej granicami. Większość mieszkańców utrzymuje się z rolnictwa. Wieś Zubole stanowi praktycznie jedną całość z wsią gminną Trzcianna, jej mieszkańcy w niej robią zakupy, korzystają z usług lekarza, chodzą do szkoły czy kościoła. W rodzinnych stronach księdza Czerechowskiego istnieje oryginalny zwyczaj, polegający na tym, że poszczególne wsie, znajdujące się w parafii mają swoich patronów. Patronem wsi Zubole jest św. Stanisław Kostka. W 2000 r., Roku Jubileuszowym, mieszkańcy ufundowali we wsi nową kapliczkę ku czci swojego patrona.

Dzieciństwo

Janek przyszedł na świat w dniu 22 lutego 1825 r. w rodzinie szlacheckiej Augustyna i Małgorzaty z Ciecierskich małżonków Czerechowskich. Miał dwie starsze siostry: Agnieszkę – ur. w 1819 r., Mariannę – 1822, a także dwoje młodszego rodzeństwa: Barbarę – 1827 i Wojciecha – 1834. Do dnia dzisiejszego w miejscowości Zubole zamieszkują rodziny noszące nazwisko Ciecierski. Może to świadczyć, że ze wsi Zubole pochodziła matka księdza Jana.

Kapłaństwo

Po ukończeniu studiów teologicznych diakon Jan został wyświęcony na księdza w dniu 29 czerwca 1851 r. w Warszawie. Święceń dokonał Administrator Apostolski Archidiecezji Warszawskiej ksiądz biskup Antoni Melchior Fijałkowski, stryjeczny dziadek późniejszego dyrektora Pałacu Wilanowskiego dr Wojciecha Fijałkowskiego.

Ksiądz Jan Czerechowski po święceniach kapłańskich został wikariuszem w parafii św. Anny w podwarszawskim Piasecznie. Z Piaseczna został przeniesiony do Łowicza, gdzie pełnił obowiązki sekretarza kapituły kolegiackiej. W 1859 r. powrócił w okolice Warszawy, do Wilanowa, gdzie w parafii św. Anny – naszej parafii, pełnił obowiązki administratora. Co prawda istnieją dokumenty, pod którymi jest podpis „X. (ksiądz) Czerechowski Proboszcz Parafii Wilanowskiej”, ale jest to bardziej życzeniowe niż faktyczne. Ksiądz Jan miał nawet poparcie hrabiego Potockiego. Potwierdza to zachowany dokument z 16 lipca 1859 r.

Do W. Pana Tarasiewicza Rządcy Dóbr Wilanowskich. Na wakujące probostwo Kościoła parafialnego w Willanowie J.W. Hrabia Pan udzielił raczył prezentę W. Xiędzu Janowi Czerechowskiemu tamże zastępującego – przesyłając ją załącznicie. Zarząd Główny Dóbr zleca W. Panu Rządcy, by Akt ten prezentowanemu bezzwłocznie doręczył.

*Pełnomocnik Jeneralny
Za sekretarza Zarządu”*

Ostatecznie ksiądz Czerechowski nie uzyskał zatwierdzenia na stanowisko proboszcza parafii św. Anny w Willanowie. Potwierdza to zachowany dokument z dnia 28 grudnia 1860 r., mocą którego ksiądz Hipolit Dzierzgowski będący proboszczem od 1846 r., przekazuje parafię swemu następcy księdzu Antoniemu Stelmaszczykowi. Z tego można wywnioskować, że ksiądz Jan Czerechowski pełnił obowiązki proboszcza naszej parafii bez oficjalnego mianowania go na tą funkcję, po prostu nią administrując.

Od 1 sierpnia 1859 r. kapelanem szpitala św. Aleksandra w Wilanowie został zakonnik z zakonu Bernardynów, który jednocześnie miał pełnić funkcję wikarego, pomagając księdzu Janowi w tutejszym kościele. Za co miał przyznana pensję 800 zł rocznie. Stołowanie zapewniał mu proboszcz na swój koszt. Dokument nie podaje nazwiska konkretnego zakonnika.

We Wrociszewie

W marcu 1862 r. ksiądz Jan został administratorem parafii św. Małgorzaty we Wrociszewie koło Warki, a w lipcu następnego roku mianowano go proboszczem tej parafii.

W parafii tej posługiwał w czasie Powstania Styczniowego i w latach bezpośrednio po nim – tak ciężkich dla duchowieństwa polskiego, na którego barki spadły powojenne represje i prześladowania. Swoją posługę w parafii św. Małgorzaty zakończył w październiku 1868 r.

Jako ciekawostkę można przytoczyć fakt, że w tym wrociszewskim kościele od 1918 do 1948 r. pracował jako organista Stanisław Wyszyński ojciec przyszłego Prymasa Polski księdza kardynała Stefana Wyszyńskiego. Zmarł 15 lutego 1970 r. w wieku 94 lat Stanisław Wyszyński spoczywa w rodzinnym grobie na miejscowym cmentarzu.

W kolejnych latach ksiądz Jan zarządzał jeszcze parafiami w Rdułtowie, Kazimierzu, Chojnacie, Czerniewicach oraz od 1906 r. w Babsku (Ziemia Rawska).

Ksiądz Czerechowski zmarł 31 stycznia 1909 r. Jak pisał „Głos Warszawski” z 10 lutego 1909 r.:

Ś.P. Ks. Czerechowski zakończył życie po długich cierpieniach skutkiem napadu bandytów na plebanię w kwietniu r(oku) z(eszłego). (...) na którym to stanowisku swego żywota dokonał.

W kościele parafialnym św. Antoniego z Padwy w Babsku jest umieszczona tablica z nazwiskami proboszczów pracujących w tej świątyni na przestrzeni wieków. Wśród nazwisk jest również wymieniony ksiądz Jan Czerechowski.

Krzysztof Kanabus

Źródło:

Dokumenty z archiwum parafii św. Anny w Wilanowie

Śródtytuły dodane przez Redakcję

Jak Pomagać Duszom Czyścącym?

Wierzmy, że możemy wspierać dusze w czyśccu. Katechizm Kościoła Katolickiego podkreśla, że dusze czyśccowe „doznają pomocy ze strony żyjących na ziemi” (KKK 1032). Wsparcie to przynosi ulgę duszom w ich procesie oczyszczenia i jest aktem miłosierdzia.

1. Modlitwa jako główny akt miłosierdzia - Modlitwa za zmarłych jest kluczowym aktem miłości i miłosierdzia. Jak przypomina Katechizm, Kościół nieustannie modli się za zmarłych, a „modlitwa za zmarłych jest wyrazem wdzięczności i przyjaźni” (KKK 958). Włączenie dusz czyśccowych do naszych codziennych modlitw lub modlitwa różańcowa za nie jest potężnym darem, który możemy im ofiarować.

2. Ofiarowanie Mszy Świętej - Eucharystia jest „ofiara Chrystusa i Kościoła” (KKK 1368) i dlatego jest najlepszą modlitwą w intencji dusz w czyśccu. Ofiarowanie Mszy za dusze zmarłych jest uważane za skuteczny sposób na ich wsparcie.

3. Uzyskiwanie odpustów - Katechizm naucza, że Kościół udziela odpustów także za zmarłych (KKK 1479), co oznacza darowanie im kary doczesnej. Odpusty można uzyskać np. poprzez modlitwę za zmarłych na cmentarzu w pierwszym tygodniu listopada, ofiarowując go za dusze czyśccowe.

Wspierajmy dusze czyśccowe modlitwą, ofiarą czy dobrym uczynkiem czynionym w ich intencji, niech to przybliży ich do wiecznego zjednoczenia z Bogiem, a nas umacnia na drodze miłości bliźniego.

We

XXXI Niedziela zwykła – 3 listopada 2024 r.

1. Dziś przypada pierwsza niedziela miesiąca. Nabożeństwo Eucharystyczne zostanie odprawione o godz. 17.00. Po nim modlić się będziemy za zmarłych polecanych w wypominkach rocznych.
2. Po Mszy św. o godzinie 11.30. zapraszamy wszystkie dzieci do wspólnej zabawy na Balu Aniołów i Świętych.
3.

**Do 8 listopada br.
można codziennie zyskać
odpust zupełny za
pobożne nawiedzenie cmentarza
i odmówienie modlitwy
za zmarłych.
Odpust ten wolno ofiarować
jedynie za zmarłych.
Warunkiem podstawowym
uzyskania odpustu jest stan
łaski uświęcającej.**
4. Msza św. wotywna o Duchu Świętym zostanie odprawiona w poniedziałek, 4 listopada, o godz. 18.00. Po Mszy odmówimy litanie do Ducha Świętego.
5. Msza św. w intencji dzieci, zwłaszcza tych które odeszły od wiary i Kościoła zostanie odprawiona we wtorek, 5 listopada o godzinie 17.00.
6. Msza św. wotywna o św. Józefie zostanie odprawiona w najbliższą środę, 6 listopada, o godz. 18.00., a po niej nabożeństwo przed wystawionym Najświętszym Sakramentem.
7. W tym tygodniu przypada I czwartek miesiąca. Msza św. wotywna o Chrystusie Najwyższym i Wiecznym Kapłanie zostanie odprawiona o godz. 17.00., a po Mszy św. koronka do Miłosierdzia Bożego. W tym dniu, w sposób szczególny, modlimy się o powołania kapłańskie i zakonne.
8. Z piątku 8 listopada, na sobotę 9 listopada odbędzie się kolejna Nocna Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy, w intencji „Zatrzymania aborcji”. Adoracja rozpocznie się o godz. 19.00., a zakończy się o godz. 7.00. Zapraszamy wszystkich parafian do modlitwy, w dogodnej dla siebie porze. Więcej informacji na stronie internetowej parafii i fb.
9. Narodowe święto Niepodległości przypada w poniedziałek, 11 listopada br., w tym dniu o godz. 10.00., w Świątyni Opatrzności Bożej Jego Eminencja Kazimierz Kard. Nycz odprawi Mszę św. w intencji Ojczyzny.
10. Koła Żywego Różańca zapraszają na codzienną modlitwę różańcową, w listopadzie „za dusze w czyśćcu cierpiące”. Modlitwę w kościele prowadzą poszczególne grupy parafialne: w poniedziałek o 16.30., we wtorek, środę i czwartek o 18.30., w piątek o 12.30., w sobotę o 7.30., a w niedzielę o 14.00.
11. W tym tygodniu, przypadają następujące święta liturgiczne:
 - w poniedziałek, 4 listopada, wspomnienie św. Karola Boromeusza, biskupa,
 - w sobotę, 9 listopada, święto rocznicy poświęcenia Bazyliki Laterańskiej.

Wszystkim obchodzącym w tym tygodniu imieniny, składamy życzenia błogosławieństwa Bożego i wszelkiej pomyślności w życiu osobistym i zawodowym.

12. Miłosiernemu Bogu polecamy zmarłych w ostatnim miesiącu naszych parafian:
śp. Reginę Rybarczyk
śp. Barbarę Adamczak
śp. Kazimierę Pyzel
Wieczny odpoczynek racz im dać Panie a światłość wiekuista niechaj im świeci. Niech odpoczywają w pokoju wiecznym. Amen.

PIRWSZY PONIEDZIAŁEK MIESIĄCA

4 listopada 2024 r.

godz. 18.00 Msza Święta wotywna o Duchu Świętym i litania do Ducha Świętego.

PIRWSZY WTOREK MIESIĄCA 5 listopada 2024 r.

godz. 17.00 Msza Święta w intencji dzieci, zwłaszcza tych które odeszły od wiary i Kościoła.

PIRWSZA ŚRODA MIESIĄCA 6 listopada 2024 r.

godz. 18.00 Msza Święta wotywna o św. Józefie, po mszy św. Nabożeństwo do św. Józefa

PIRWSZY CZWARTEK MIESIĄCA 7 listopada 2024 r.

godz. 17.00 Msza Święta w intencji kapłanów z naszej parafii, a po Mszy św. koronka do Miłosierdzia Bożego.

Intencja Różańcowa Kół Żywego Różańca

13.10-10.11.2024

Modlmy się za księży, misjonarzy i wszystkich posłanych do głoszenia Ewangelii, aby wspierali światłem i mocą Ducha Świętego docierali do serc osób szukających Boga.

Rzymskokatolicka Parafia pw. św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-946 Warszawa
tel./fax 22 842 18 01
(tel. czynny w godzinach pracy kancelarii)

Kancelaria czynna:

pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00
wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00

BNP Paribas Bank Polska SA
- Oddział w Warszawie,
ul. Konstancińska 2, 02-942 Warszawa
Nr rachunku:
87 1600 1374 1846 8491 8000 0001

www.parafiawilanow.pl
e-mail: kancelaria@parafiawilanow.pl
Facebook: @ParafiaWilanowAnna

Redakcja: ela.wrotek@gmail.com

Wydawca: Fundacja Ecclesia Villanovensis

